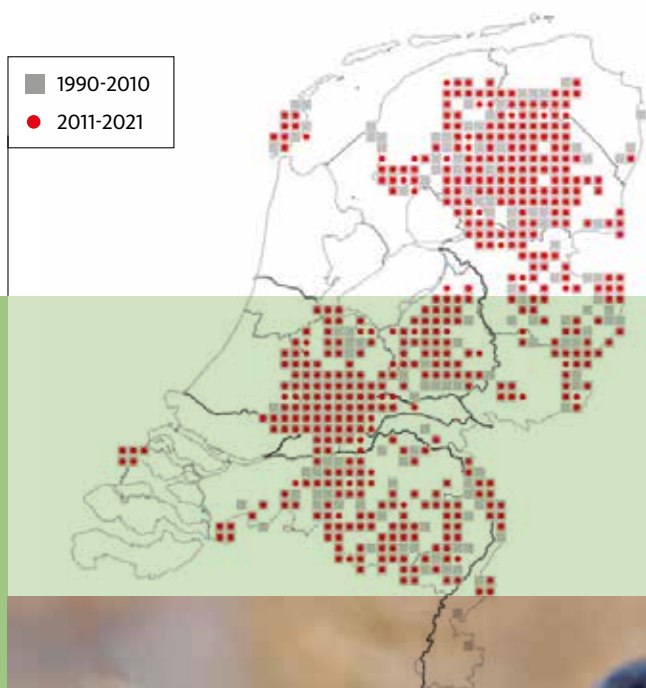

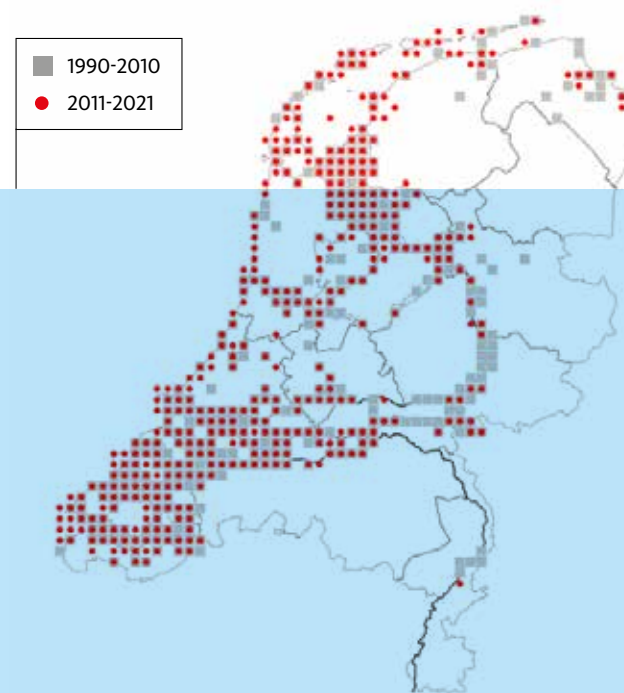
Heikikker

De heikikker komt voornamelijk voor in heide-, hoog- en laagveengebieden. Daarnaast komt de soort voor in klei-op-veen-, komkleigebieden en in de uiterwaarden van de Nederrijn en Lek. Opvallend is het voorkomen op Texel. Dit betreft een relict uit de tijd toen het eiland nog in verbinding stond met het destijds uitgestrekte veengebieden bestaande vaste land en veenplaten op de plek van de huidige Waddenzee. De verspreidingstrend van de heikikker is stabiel met weinig veranderingen door de jaren heen. De waarnemingen van heikkikkers uit de periode 1990-2010 in de buitendijkse gebieden van het IJsselmeer in het noordwesten van Friesland zijn recentelijk niet meer bevestigd.

Bot

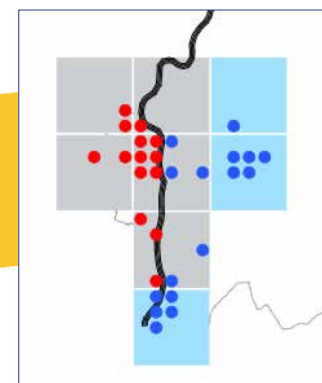
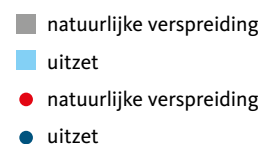
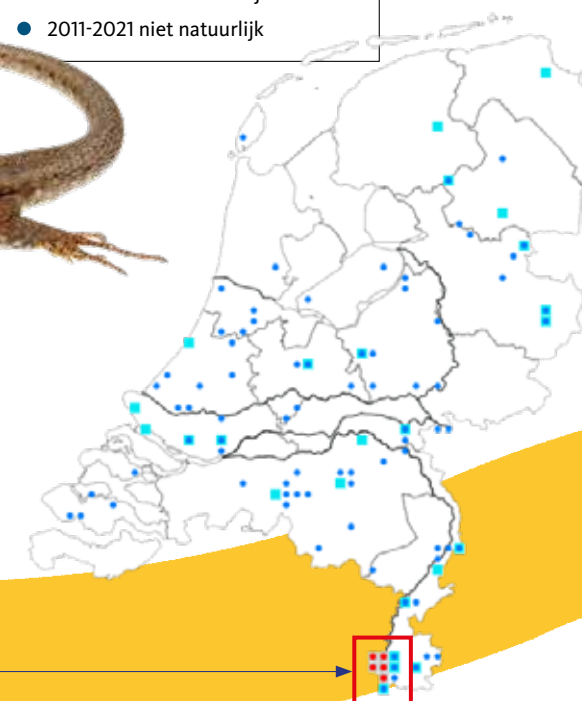
De bot is een zogenaamde katadrome trekvis. De soort plant zich voort op zee. De jonge dieren trekken voor een groot deel naar estuaria en zoet water om op te groeien. Vroeger trok jonge bot wel 300 kilometer de Maas op. Tegenwoordig komen ze slechts bij uitzondering verder dan de stuw bij Lith. In de vrij optrekbare Rijn komen ze nog met regelmaat tot aan Bonn, 350 kilometer van de Noordzee. De verspreidingstrend van bot vertoont een matige afname over de periode 1990-2019. Door de aanleg van barrières in riviermondingen kan bot moeilijker zoetwater optrekken en zijn belangrijke opgroeihabitats verdwenen. Herstelmaatregelen zoals de vismigratierivier in de Afsluitdijk en een aangepast spuibeheer bij de Haringsvlietsluizen kunnen positief uitpakken voor de soort.

Verspreiding

Muurhagedis

De muurhagedis komt van nature enkel voor ten westen van de Maas rond Maastricht. Daar leeft de soort nu op oude vestingmuren en heeft ze zich in noordwestelijke richting uitgebreid langs een oude spoorlijn. De verspreiding sluit via de Sint-Pietersberg aan op die in België, waar de soort in het Maasdal op steilwanden, in mergelgroeves en op rotspartijen langs de Maas voorkomt. De verspreidingstrend van de natuurlijke populaties vertoont een matige toename over de periode 1990-2020 maar is de laatste 12 jaar stabiel. De aantaltrend vertoont echter een sterke toename. De muurhagedis profiteert duidelijk van de warmere zomers en het gerichte beheer. Op een groot aantal plekken verspreid over Nederland zijn muurhagedissen bewust of onbewust geïntroduceerd. Zo kunnen dieren onbedoeld meeliften met geïmporteerd hout, olijfbomen, of stenen, maar op veel plaatsen zijn ze illegaal uitgezet. Deze uitgezette populaties bevinden zich veelal in stedelijk gebied en houden vaak stand.

In Maastricht komt de muurhagedis van nature enkel voor op de westoever van de Maas. Op de oostoever is de soort illegaal uitgezet. Met name op de Bemerberg neemt de soort recent snel toe en lijkt deze de plek in te nemen van de levendbarende hagedis. Enkele Belgische waarnemingen zijn ook opgenomen.

